

25. januar 2021
Sagsnr.: 20/09785
Klagenr.: 1012442
EBRAU

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

AFVISNING AF KLAGE i sag om etablering af kystbeskyttelse på tre ejendomme i Aabenraa Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1 og 2, jf. § 18, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Aabenraa Kommunes afgørelse af 1. juli 2020 om tilladelse til etablering af kystbeskyttelse på ejendommene A 1 , A og A , 6200 Aabenraa.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. 18 b, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 705 af 29. maj 2020 om kystbeskyttelse m.v.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 28. juli 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejeren af en af de omhandlede ejendomme.

Klager har navnlig anført, at

- ansøger ikke har adgang via klagers ejendom,
- støttemuren løbende er vedligeholdt ud for klagers ejendom,
- der er behov for kystsikring på hele strækningen ud for klagers ejendom, og
- adgang til klagers ejendom kan opnås, hvis der laves et samlet projekt for ansøgers regning.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Aabenraa Kommune har meddelt tilladelse til et privat kystsikringsprojekt på en række vilkår, herunder, at såfremt etableringen af anlægget har konsekvenser for andre grunde, f.eks. i form af færdsel i forbindelse med etableringen, skal der indhentes samtykke hertil fra de berørte grundejere, inden anlægsarbejdet iværksættes.

Det fremgår desuden af tilladelsen, at den ikke erstatter privatretlige aftaler med fysiske og juridiske personer, som kan være berørt af projektet, ligesom den ikke fritager ansøger for et i forbindelse med kystbeskyttelsens tilstedeværelse eller etablering opstået civilretligt ansvar.

Det fremgår af afgørelsen, at det ansøgte anlæg består af sikring af en eksisterende støttemur langs strandkanten. Den eksisterende betonmur, som er 155-160 cm høj og ca. 23 m lang, er under nedbrydning og risikerer at bryde sammen inden for en relativt kort årrække.

Ansøger har ifølge afgørelsen en spildevandstrykledning tæt på muren, som ansøger ønsker at sikre med en stenkastning foran murens kystside. Spildevandstrykledningen kan ikke flyttes længere op på grunden.

Anlægget skal ifølge afgørelsen udformes med fiberdug i bunden og et lag på ca. 20 cm singles. Der udlægges store sten på 30 – 60 cm i ækvivalent diameter op til ca. 20 cm fra overkanten af den eksisterende støttemur og med anlæg 1,5 ud mod stranden. Tykkelsen af stenlaget bliver op til ca. 100 cm ind mod støttemuren. Kystbeskyttelsen udvides til at omfatte en ca. 45-50 meter lang strækning.

Strækningen der ønskes sikret, er beliggende langs Aabenraa Fjord, som ifølge kommunen er en ueksponeret kyst. På den nærmeste kyststrækning er der etableret en del kystbeskyttelse i form af høfder, betonmure, stenkastninger osv.

Kommunen har anført, at ved en vurdering af behovet for erosionsbeskyttelse har Kystdirektoratet tidligere haft en praksis om, at beskyttelse kan tillades, hvis der inden for ca. 25 år vil være risiko for beskadigelse eller ødelæggelse af bebyggelse eller infrastruktur. Aabenraa Kommune har vurderet, at den eksisterende støttemur risikerer at styrte sammen, og at det vil kræve en indsats at opretholde beskyttelsen af spildevandstrykledningen.

Når kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet skal vurderes, gøres dette ifølge afgørelsen bl.a. ud fra om anlægget er teknisk optimeret, og om tilstedeværelsen af anlægget evt. har negative effekter på nabostrækninger.

Kommunen har vurderet, at tilstedeværelsen af en stenkastning ikke vil medføre erosion af nabogrunde under normale omstændigheder. Den vil heller ikke accelerere den naturligt forekommende erosion. En stenkastning vil fastholde skrænten, mens den resterende kystprofil fortsat vil ændres på grund af kystens naturlige processer med erosion og aflejring. Det betyder ifølge kommunen, at skrænten langs naboejendommene vil eroderes og rykke tilbage i forhold til stenkastningen. Ligeledes vil stranden foran stenkastningen med tiden blive mindre og evt. forsvinde på grund af fastholdelse af skrænten i forhold til tilbagerykningen af strandprofilen.

Aabenraa Kommune har vurderet, at den ansøgte stenkastning ikke vil give anledning til læsideerosion på nabogrundene.

Det fremgår af afgørelsen, at de mange kystbeskyttelses anlæg på strækningen griber ind i kystens dynamiske processer og dermed også naturens frie udfoldelse og udformningen af kystlandskabet. Kysten har således ikke et naturligt forløb.

Da kysten i området langt fra er en uberørt kyststrækning, har Aabenraa Kommune vurderet, at naturens frie udfoldelse eller kystlandskabets bevarelse og genopretning ikke skal tillægges stor vægt, og at anlægget ikke har stor indflydelse på de naturlige processer sammenlignet med den samlede indflydelse af områdets andre kystbeskyttelser.

Under normale omstændigheder vil der ifølge kommunen være fri passage forbi den ansøgte stenkastning. Det fremgår af afgørelsen, at ansøger er opmærksom på at sikre bedst mulig passage foran kystbeskyttelsen og i en mail af 23. marts 2020 har oplyst, at ansøger vil etablere stensætningen så der bruges mindst mulig plads på stranden.

Det forventes ifølge afgørelsen af ansøger, at stensætningen kan begrænses til en maksimal bredde på 2,5 m.

Ved en afvejning af alle hensyn i kystbeskyttelsesloven samt på baggrund af anlæggets formål og omfang, kyststrækningens generelle udtryk med øvrige kystsikringer og en afgørelse fra Transportministeriet i en lignende

sag fra samme område, har Aabenraa Kommune samlet vurderet, at der kan gives tilladelse til at etablere kystbeskyttelse i form af stenkastning som ansøgt.

2.2 Klagers indhold

Klager har anført, at hun ikke har givet tilladelse til, at kystsikringen kan etableres på eller med adgang fra hendes grund.

Den eksisterende mur på ejendommene A 2 og A 3 er ifølge klager etableret i 1979, og muren er løbende vedligeholdt, for så vidt angår den del, der ligger på A 2. Det er ifølge klager nødvendigt at kystsikre hele strækningen ud for A 2, da eventuel erosion også vil påvirke muren her, og vil medføre, at trykledning, kloakledning og pumpestation på A 2 vil blive berørt.

Klager har ligeledes anført, at kystsikring med en bredde på 2,5 m foran A 3 under normal vandstand vil medføre problemer med færdsel og passage.

Klager har endelig anført, at adgang til pumpestation P231 kun kan ske via klagers ejendom, og at aftale herom kan indgås, hvis der etableres kystsikring på hele strækningen og hvis alle omkostninger hertil dækkes af ansøger.

2.3 Aabenraa Kommunes bemærkninger til klagen

Aabenraa Kommune har i bemærkninger af 2. september 2020 til klagen anført, at ansøger har oplyst, at en eventuel etablering af kystbeskyttelsen forventes at ske fra stranden via Varnæsvej vest for strækningen. Der er således ikke umiddelbart behov for, at færdes på klagers ejendom.

Kommunen har desuden bemærket, at det er korrekt, at etablering af kystbeskyttelse vil begrænse færdselsmuligheden langs stranden. Det smalleste sted er 3-4 m bredt under de nuværende forhold.

Derudover har kommunen bemærket, at den af klager omtalte pumpestation (og ledning) er tinglyst på ejendommen. Af tingbogen fremgår blandt andet, at ledningerne og pumpestationen med tilhørende el- og styreskab skal henligge uforstyrret, og de dertil berettigede til enhver tid skal have ret til at fortage eftersyn, rensning, vedligeholdelses- og reparationsarbejder. Det fremgår desuden, at der til enhver tid må tåles de ulemper, der kan være forbundet med eventuelle fremtidige eftersyn, rensning, vedligeholdelses- og reparationsarbejder.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 1, at afgørelser efter loven, der er truffet af kommunen, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Det er et retligt spørgsmål, om kommunens afgørelse lider af retlige mangler og er gyldig. Det er derimod ikke et retligt, men et skønsmæssigt spørgsmål, om der efter en kystteknisk vurdering er forhold, der taler for eller imod et ansøgt projekt, herunder om der er behov for at projekt som ansøgt. Sådanne spørgsmål kan derfor ikke påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at de anførte klagepunkter vedrører indholdet af projektet og den skønsmæssige afvejning foretaget af kommunen i forhold til behovet for kystsikringen. Miljø- og Fødevarerklagenævnet har dermed ikke kompetence til at prøve disse spørgsmål.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det af klager anførte vedrørende adgang til klagers ejendom ikke er klagepunkter knyttet til den konkrete afgørelse, men snarere har karakter af en konstatering i forhold til ansøgers eventuelle udnyttelse af tilladelsen.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 3.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet⁴ og gebyrbekendtgørelsens § 2.⁵ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. 18 b, stk. 1.

⁴ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

⁵ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.